

Spin en schildpad

Onder water, boven water

Schildpad is moe en wil bij spin komen uitrusten en eten. Spin wil liever alles alleen opeten. Hij verzint allemaal smoesjes. Maar wat gebeurt er als je zelf niets wilt delen?

Spin had verrukkelijk gekookt. Hij watertandde bij het idee, dat hij alles in zijn eentje op zou eten. Maar juist toen Spin zijn 1ste hap wilde nemen, werd er op de deur geklopt. Het was Schildpad. Hij had uren gelopen en was stoffig en moe. Hij vroeg: "mag ik even bij jou uitrusten, Spin, en een glaasje water drinken?".

Schildpad wilde meteen aanschuiven, maar Spin zei: "kijk eens hoe stoffig je er uitziet, zo kun je niet aan tafel, ga eerst maar een bad nemen in de baai". Toen Schildpad terugkwam, had Spin alvast een hapje genomen. En streng zei hij: "Schildpad, dat gaat niet, kijk eens naar al dat zand aan je poten, wij spinnen eten nooit met vieze poten, ga ze maar weer wassen en loop dan voorzichtig op je tenen terug door het gras". Maar ja, voorzichtig op zijn tenen lopen ging bij Schildpad wel heel langzaam. Dus toen hij eindelijk weer bij Spin aankwam, waren zijn poten wel schoon, maar het eten was op!

Spin had alleen wat kruimels voor hem overgelaten. Arme Schildpad! De volgende dag ging Spin boodschappen doen op de markt. Opeens ontdekte hij, dat hij geen geld bij zich had en zo kon hij geen eten kopen. Zou Schildpad hem wat geld willen lenen? "Nee", zei Schildpad, "ik heb een veel beter idee: ik heb net gekookt en nu nodig ik jou uit om mee te eten, kijk, daar woon ik en de tafel is al gedekt!".

Hij plonsde het water in en Spin sprong hem achterna. Maar hoe hij ook zijn best deed, Spin kon niet op de bodem terechtkomen. Hij was niet zwaar genoeg, hij bleef drijven. En zijn maag rommelde. Dus hij móest wil zinken om aan tafel te komen. Hij rende naar huis en pakte zijn jas, alle zakken van de jas stopte hij vol met stenen en toen haalde hij diep adem en dook. "Maar Spin", zei Schildpad, "wie gaat er nou aan tafel met zijn jas aan, wij schildpadden doen dat nooit hoor!". "Oh, neem me niet kwalijk", zei Spin en zonder na te denken trok hij zijn jas uit.

Arme Spin! Hij steeg op en dreef steeds verder van al het lekkers af. Schildpad lachte smakelijk en begon te eten. "Ja, Spin, wie slechts kruimels zaait, zal geen taarten oogsten, hahahaha!".